

Bewonersblad voor de locaties van Marga Klompé in regio Lochem

De Weidewijzer

Winter 2025/2026

Jubilarissen 2025

Kerstverhalen
van toen en nu

De stille pracht
van de winter

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment

De Weidewijzer

Dit informatiebulletin verschijnt viermaal per jaar. Het wordt uitgebracht door en voor bewoners van De Hoge Weide en 't Talma en bezoekers van het dagcentrum en aanleunbewoners van de regio Lochem en Laren.

De redactie bestaat uit:
 mevrouw Dinie Elburg
 vrijwilliger
 mevrouw Gerriane Schilderink
 coördinator welzijn
 mevrouw Carla de la Haye
 coördinator welzijn

Regio Lochem en Laren
 december 2025
 negenentwintigste jaargang
 nummer 135

Redactieadres:

Zwiepseweg 107
 7241 GR LOCHEM
 0573 - 289600

Ook kunt u de kopij mailen naar
g.schilderink@szmk.nl of c.delahaye@szmk.nl

Reacties en kopij:

Kopij bestemd voor het volgende nummer, dat in maart 2026 verschijnt, dient **vóór februari** bij de redactie binnen te zijn.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden kopij in te korten, te wijzigen of niet te plaatsen.

Voorwoord raad van bestuur

Het jaar 2025 loopt ten einde en de winter staat voor de deur. Na een drukke zomer, waarin we hard hebben gewerkt en het lastig was om werk-, en vakantieroosters goed in te plannen, kijken we uit naar een iets minder hectische periode.

Het feest van "werk uit, ontspanning aan" ligt achter ons en nu richten we ons weer op de dagelijkse zorg en op de toekomst van onze organisatie.

Nu de verkiezingen achter ons liggen, hopen we dat een stabiel kabinet ons door onrustige tijden zal loodsen. Er liggen veranderingen op ons pad, en we zullen ons op verschillende terreinen moeten aanpassen. Ook binnen Marga Klompé zijn we volop bezig met de uitdagingen van het veranderende zorglandschap als gevolg van de vergrijzing en ontgroening van de bevolking. De zorg voor kwetsbare ouderen blijft een belangrijke en een complexe taak.

Samen met medewerkers, cliënten, adviesorganen en mantelzorgers zoeken we naar manieren om deze zorg anders te organiseren. We weten nog niet precies hoe dat er uit gaat zien, maar technologie en de zogenaamde "ondersteuningscirkel" zullen ons hierbij helpen.

Wat altijd blijft is de winter. Weliswaar minder koud, maar nog steeds een periode van verbondenheid en reflectie rondom de feestdagen. Op onze locaties heerst een warme, gezellige sfeer, met twinkelende lichtjes en kerstbomen die ons doen denken aan vroeger. Ze nodigen ons uit om nieuwe herinneringen te maken en samen momenten van rust en gezelligheid te beleven.

In deze tijden helpt het om ook weer eens stil te staan bij de waarden die ons als Marga Klompé verbinden: Gelijkwaardigheid, Veiligheid, Betrouwbaarheid en Solidariteit.

In deze editie leest u verhalen van bewoners, updates van medewerkers en een vooruitblik op de feestdagen. We hopen dat dit blad een moment van rust en plezier voor u zal zijn.

Namens alle medewerkers van Marga Klompé wens ik u een warme en gezellige winterperiode, vol lichtpuntjes en mooie momenten samen.

Warme groet,
 mede namens Peter Meulenberg,

Erwin Bomers,
 raad van bestuur

Van de redactie

Voor u ligt alweer de laatste Weidewijzer van 2025, we zitten al weer in de december maand, vol met leuke activiteiten. Sinterklaas, Lochems mannenkoor, Marga's geluksmomentjes, de lichtjesavond en noem maar op. We staan dus op de drempel van 2026. Waar blijft de tijd.

Ik denk terug aan een mooi jaar met leuke activiteiten, de thema week Liefde met een prachtige bruidsmodeshow, de oude werktuigen en tractoren dag, de zomermarkt, de leuke museummiddagen, de ontspanningsactiviteiten, de optredens van het duo Een en Ander en noem maar op. Hopelijk was er voor elk wat wils te beleven.

Een kleine fotocollage brengt u misschien weer bij leuke herinneringen, u vindt ze in deze Weidewijzer. In november hebben we ook de jubilerende vrijwilligers gehuldigd. Zeven personen maar liefst, waarvan vier personen al 25 jaar vrijwilliger bij ons zijn en drie personen 12,5 jaar. In deze Weidewijzer kunt u lezen om wie het gaat en wat ze allemaal gedaan hebben bij De Hoge Weide en 't Talma.

En nu op naar de laatste decemberfeesten, kerst en de jaarwisseling. Laten we daar met elkaar wat moois van maken. De donkere dagen van het jaar krijgen door deze gezellige activiteiten toch even weer een gouden randje.

Hopelijk krijgen we niet zo'n strenge winter.
Ik wens u alvast hele prettige feestdagen en veel leesplezier toe.

Met vriendelijke groet,
Carla de la Haye
Coördinator Welzijn

DE BOZE STIEFMOEDER VAN DE WILDENBORCH

In de omgeving van de Wildenborch was een heuvel, waar men in de kerstnacht onder de grond kerstklokken hoorde luiden. Daar woonden witte wieven. De heuvel is nu afgegraven, zodat de witte wieven dakloos zijn geworden. Maar vroeger, toen ze er nog woonden, gingen ze des nachts spelen met het melkgerei van de boeren. Er was eens een meisje dat voor haar stiefmoeder boodschappen moest doen in Vorden. Toen ze langs de heuvel kwam was die open. Binnen waren de tafels gedekt en het inwendige was verlicht met kaarsen, die op zilveren kandelaars brandden. De witte wieven nodigden het meisje uit, en toen ze later naar huis ging mocht ze één van de kandelaars als aandenken meenemen. De stiefmoeder, die geen gemakkelijke tante was, wilde dat ook eens proberen. Ook zij mocht een aandenken meenemen. Maar ze graaide zoveel bij elkaar dat de klok van Vorden twaalf uur sloeg eer ze klaar was. Toen ging de heuvel dicht, en het heeft zeven jaar geduurd voor ze eruit kwam.

De boer was ondertussen met een ander getrouwd. Toen de boze stiefmoeder dat zag, is ze van kwaadheid veranderd in een zwarte kat. Die loopt nu nog in de omgeving van de Wildenborch rond. Men moet ervoor oppassen, want ze vliegt iedereen aan. Omstreeks 1790 heeft een arbeider de heuvel ook open gezien. Ook hij zag schitterende zilveren kandelaars en gedekte tafels. Maar doordat de heuvel is weg gegraven kan men dat nu niet meer controleren. Bekend is de Wildenborch ook, omdat de dichter A. C. W. Staring er heeft gewoond. Hij is begraven op het Vordense kerkhof.

Bron: www.kijklochem.nl

De Pen

Naam:

Ingrid Eleveld

Ik ben 56 jaar, leerling helpende plus op afdeling Langen van De Hoge Weide te Lochem

Antwoord op de vraag in de vorige pen:

Wat vind jij het leukste aan je werk? Dat ik mensen mag helpen met ADL, maar ook het contact met de mensen, even een praatje maken al is daar niet altijd tijd voor.

Werk/ vrijwilligerswerk:

Leerling Helpende plus.

Afdeling:

Langen, De Hoge Weide in Lochem.

In huis....:

Moeder van drie kinderen (28-25-22), weduwe sinds zes jaar en inmiddels nu al bijna vijf jaar relatie met Rinse.

Hobby's:

Wandelen met mijn Berner Senne, maar ook samen met Rinse nieuwe wandelroutes ontdekken.

Sport:

Ik kijk graag naar voetbal, soms zelf even een bezoekje aan de sportschool.

Eten/koken:

Hollandse pot en pasta.

Als u meer vrije tijd had dan....:

Zou ik nog meer willen genieten van de mensen die mij dierbaar zijn. Meer reizen / uitstapjes maken. Droomreis maken dwars door Australië of Route 66 met een camper.

Laatste vakantie....:

Was naar Amerika met mijn vriend en ouders om nog één keer een familie bezoek te doen voor mijn ouders (pa 92 – ma 85).

Favoriete muziek:

Ik vind Nederlandstalig (André Hazes) gezellig, maar ook de jaren 80 luister ik graag naar.

Favoriete TV programma:

Over mijn lijk, BB vol liefde, de Erfgenaam (hier kom ik zelf met mijn vader nog in een uitzending in januari).

(Levens) Motto:

Geniet van alle dingen die op je pad komen en behandel mensen zoals je zelf ook behandeld wilt worden.

Wat houdt u momenteel bezig?

Hoe het in de zorg verder gaat in alle instellingen nu we te kampen hebben met een personeelstekort. Wanneer komt er iemand met een oplossing. Dit gaat ten koste van onze bewoners, hoe is het dan als wij zo oud zijn?

Goed nieuws deze maand (in De Hoge Weide):

Dat ondanks krapte in de zorg toch nog kerst wordt gevierd. Een gezellig samen zijn ook voor de mensen die echt alleen zijn.

Aan wie geeft u de pen door:

Ik zou graag de pen door willen geven aan Irma Bleumink-Jansen, van de planning.

Vraag voor haar is:

Hoe krijgt de roosteraar het rooster sluitend in deze moeilijke tijd met het grote personeelstekort.

Wat een geluk

Wat een geluk als je kunt luisteren

Wat een geluk als iemand naar je luistert

Een mens die kan luisteren

Wie zoekt daar niet naar?

Als je verdriet hebt, wil je dat kunnen uiten

Als je een diep geluk ervaart

Wil je dat met iemand kunnen delen

Zoeken wij niet steeds naar een mens

Die echt kan luisteren?

Luisteren is een manier van leven

Luisteren is aandachtig omgaan met jezelf

Met mensen om je heen

En met het leven om je heen

Luisteren naar jezelf

En luisteren naar een ander

Horen bij elkaar

Wie zichzelf serieus neemt

Neemt ook een ander serieus.

Marinus van de Berg

Leden cliëntenraden De Hoge Weide

per november 2025

Leden cliëntenraad De Hoge Weide/'t Talma

Mevr. M.C. Gerrits-Biljardt, voorzitter
06-20804291 rajac@caiway.net contactpersoon afdeling Velhorst

Mevr. W. Hermsen-Nijenhuis, vicevoorzitter
wiljanh@gmail.com contactpersoon afdeling Langen

De heer W.H. Mooijman, secretaris en CCR-lid
0573-254708 w.mooijman@kpnmail.nl contactpersoon afdeling Velhorst

Mevr. E. Blaauw-de Ridder
Mevr. R. Oonk-Schenk
Mevr. H. Endeman
Mevr. W. Heesen, CCR-lid
Vacature familie cliënt afdeling Velhorst
familie cliënt afdeling Nettelhorst
familie cliënt
familie cliënt afdeling Langen

Leden cliëntenraad Thuiszorg Marga Klompé

Mevr. M.J. Dibbets-Jansen
Mevr. S. de Booi
De heer W.R. Broeke
Mevr. E. Venderbosch Winterswijk
Winterswijk
Lochem
Lochem

Regio Aalten Vacature

Bureau Ondersteuning Cliëntenraden

Morgenzonweg 29, 7101 BH Winterswijk
Tel: 06-13114417 (Karina Fremmer) / 06-22418579 (Monique Fokkert)
email: secr.clientenraden@szmk.nl

Van de cliëntenraad

Beste bewoner en lezer van de Weidewijzer,

Nu de dagen korter worden en het jaar zich richting de feestdagen beweegt, kijken wij als cliëntenraad terug op een bijzonder jaar. Inmiddels werkt de samengestelde cliëntenraad van De Hoge Weide/'t Talma alweer bijna een jaar samen. Zoals blijkt naar volle tevredenheid.

Het was een jaar waarin de agenda's van de cliëntenraadvergaderingen goed gevuld waren. Er is veel besproken in de raad en in de overleggen met de regiomanagers. Onlangs vond de tweede Ontmoetingsdag Medezeggenschap van dit jaar plaats. Deze dag wordt georganiseerd door de Centrale Cliëntenraad (CCR) in samenwerking met Bureau Ondersteuning Cliëntenraden (BOC) en is bedoeld voor alle cliëntenraadsleden van Marga Klompé. Deze dagen zijn altijd goed verzorgd en geven ons de kans om collega's van andere raden te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen. Er gebeurt veel in de zorg en er zijn veel veranderingen. Door met elkaar en met gastsprekers in gesprek te gaan over thema's die leven in de zorg, blijven we goed geïnformeerd. Mede hierdoor kan de cliëntenraad uw belangen goed behartigen.

Ook binnen onze eigen raad hebben we veranderingen meegemaakt: we namen afscheid van een zeer gewaardeerd lid maar mochten gelukkig ook een nieuw lid verwelkomen. Daar zijn we erg blij mee. Ieder lid brengt zijn eigen kennis en ervaring mee wat onze raad versterkt.

Toch blijft er ruimte voor uitbreiding. Vooral vanuit 't Talma in Laren zouden we graag vertegenwoordigers verwelkomen.

De cliëntenraad geeft de mensen die zorg ontvangen op De Hoge Weide en 't Talma een stem en behartigen de gemeenschappelijke belangen. Wij denken mee over belangrijke thema's zoals kwaliteit van zorg, welzijn en leefomgeving. Ook worden wij door de regiomanagers op de hoogte gehouden van alle lokale ontwikkelingen. Voor deelname is geen ervaring vereist. Wel is het belangrijk dat u met een open en brede blik kunt kijken naar de belangen van alle bewoners van de locaties. Zo dragen wij bij om voor iedereen de zorg en het welzijn te verbeteren.

Heeft u interesse om mee te denken of wilt u meer weten? U bent van harte welkom om vrijblijvend een keer aan te schuiven bij een vergadering. Neem contact op met ons via secr.clientenraden@szmk.nl of bel naar onze ondersteuner Karina: 06 13 11 44 17. Wij vertellen u graag meer!

Verder wens ik u nog een mooie herfst toe en een goede decembermaand met veel lichtjes voor helderheid en warmte.

Namens alle leden van de cliëntenraad wensen wij u een fijne kerst en alle goeds voor 2026.

Hartelijke groet,
Namens de cliëntenraad De Hoge Weide/'t Talma,
Maud Gerrits-Biljardt
Voorzitter cliëntenraad De Hoge Weide/'t Talma

Dorus

Dorus is een middag op bezoek geweest bij de afdelingen Enk en Zwiep. De bewoners herkenden Dorus meteen, van zijn uiterlijk én natuurlijk van al zijn bekende liedjes.

Dorus zag er geweldig uit, compleet met een kapotte schoen en een sok met een gat erin, waar een zwarte teen uitstak. Zwart van het niet wassen, zoals hij lachend vertelde. Hij liet dit trots aan de bewoners zien. Er werd flink gelachen en hier en daar wat hoofdschuddend gereageerd.

Zijn vieze wasgoed had Dorus aan de waslijn gehangen, en hij had een oude koffer vol spullen bij zich. Uit de koffer kwamen een korset en meerdere verkleedhoedjes tevoorschijn, die hij bij de bewoners opzette.

Het was een geweldige middag! De bewoners hebben enorm genoten.

Welzijn medewerkers,
Mathilde en Jacqueline

December: de Wintermaand

Hoe komen we de winter door? De donkere dagen voor kerstmis staan voor de deur. Wat voor een winter krijgen we voor de kiezen? Wordt het zacht of juist streng? Nat, of droog? Tijd voor een feestje, na 21 december gaan de dagen weer lengen, en dat moet gevierd...! Zo hoog in de winter de sneeuw, zo hoog in de zomer het gras.

- Als 't regent in de winter, is het goed planten in de zomer.
- Als met Sint Thomas de dagen lengen, beginnen de nachten te strengen.
- Sneeuw veel en lang, maakt de klaver niet bang.
- Donder in de decembermaand, belooft veel wind in 't jaar aanstaand.
- Plenst in de winter veel regen neer, dan krijgen we mooi zomerweer.
- Zijn er in december al mollen, laat de winter met zich sollen.
- Veel sneeuw op Oudjaar, veel hooi in 't nieuwe jaar.
- Zijn er in december veel mollen, dan laat de winter met zich sollen.
- December zacht en dikwijls regen, geeft weinig hoop op rijke zegen.
- December vol met mist, goud in de kist.
- Donder in decembermaand, belooft veel wind in 't jaar aanstaand.
- Met de decembermaand is het jaar weer uit, gelukkig wiens balans goed sluit.
- Als met Kerstmis de muggen zwermen, kunt ge met Pasen uw oren wermen (warmen)
- December veranderlijk en zacht, is een winter zonder kracht.
- Blaast de noorderwind met een decembermaan, dan houdt de winter vier maanden aan.
- Decemberregen is geen zegen.
- Op een droge december, volgt een droog voorjaar, en een droge zomer.
- Brengt St. Eligius (1-12), de eerste dooi? begint het echter op die dag te vriezen, dan krijgen we vier weken vorst voor de kiezen.
- St. Barbara (4-12) gaat graag in een wit kleed naar het bal.
- Brengt St. Nicolaas (6-12) ijs, dan brengt de Kerstman regen.

Januari: de Louwmaand

Hartje winter en korte dagen met dito lange nachten. Het kan bitterkoud zijn, maar ook boterzacht. Op het land ligt het werk stil, maar binnen in de boerderij wordt het vee verzorgd en het gereedschap gerepareerd. De wind giert door tochtige woningen. Koude voelt nog kouder aan en soms is het huis niet warm te krijgen. Reikhalzend kijkt men uit naar het lengen van de dagen en het komende voorjaar. Krijgen we nog meer vorst, of kunnen we op tijd het land op om te zaaien. Tegenslag in het weer kan de komende oogst doen mislukken en dat betekent honger. De weerspreuken van januari halen een tipje van de sluier op. Op een milde Januari volgt vaak een gure lente en een hete zomer.

- Vriest het op de elfde nacht, zes weken vorst wordt er verwacht.
- Zonneschijn op nieuwjaarsdag betekent dat je veel appels verwachten mag.
- In de louwmaand mist, dan de lentemaand 't frist.
- Als in Januari de vorst niet komen wil dan komt die zeker in maart en april.
- Is in januari van sneeuwvlagen arm dan volgt vaak een zomer schoon en arm.
- Geeft januari een sneeuwtapijt dan zijn we de winter nog zeker niet kwijt.
- Januari zonder regen is de boerenstand een zegen.
- Als de kat in januari in de zon ligt, ligt ze in februari achter de kachel.
- Als de dagen lengen, begint de winter te strengen.
- Draagt januari een sneeuw wit kleed, wordt de zomer zeer heet.
- Januari zonder regen, is voor de boerenstand een zegen.
- Als in januari de muggen zwermen, dan kun je in maart de oren wermen.
- Als het in januari mistig is, dan wordt de lente fris.
- Gelijk januari, zo ook juli.
- Heeft januari koude en droge dagen, dan zal in februari de sneeuw u plagen.
- Nevels in januari opgestaan, brengt een natte lente aan.
- Als het vriest op Driekoningendag (6-1), dan vries het dertien weken lang.
- Geeft St. Hilarius(13) zonneschijn, weldra zal het kouder zijn.
- Als het vriest met St. Antonius (17-1), dan dooit het op St. Sebastiaan(20-1).
- Als het vriest op St. Sebastiaan (20-1), dan is het op 2 februari met de vorst gedaan.
- Is het op St. Paulus (25-1) schoon en klaar, dan brengt het een gezegend korenjaar.
- Is er op St. Paulus (25-1) sneeuw of regen, dan komt een mager jaar ons tegen.
- Als de schaatsliefhebbers op St. Sulpitus (29-1) op de schaats staan, zal het weer in het voorjaar van slag zijn.

Februari: de Sprokkelmaand

De dagen gaan nu duidelijk lengen, het feest van Maria Lichtmis kondigt dat al aan. Natuurlijk kan het ook in februari nog stervens koud zijn, maar de echte koude loopt nu toch een beetje op de laatste benen. De zon krijgt meer kracht. En veel weerspreuken begroeten dan ook het licht onze moederster en brenger van wat meer warmte. Maar oh wee, als de koude weer terugkomt ...

- Is februari guur en koud, volgt vaak een zomer waar men van houdt.
- Komt februari met veel zacht weer, dan vriest het straks in het voorjaar des te meer.
- Groeit in februari al het gras, dan lopen we met Pasen in een dikke jas.
- Februari komt verklaren, dat men hout en kool moet sparen.
- Zingt de leeuwerik hoog in de lucht, heerlijk weer voorspelt zijn vlucht.
- Komt februari met goed weer, dan vriest 't in voorjaar des te meer.
- Nooit is de schrikkelmaand zo fel of ze heeft haar 5 schone dagen wel.
- Geeft de sprokkelmaand de winter niet, dan ligt ze voor Pasen in het verschiet.
- Sprokkelmaands regen, is grasmaands zegen.
- Als in februari de muggen zwermen, moet ge in maart uw oren wermen (warmen).
- Februari muggendans, geeft voor maart een slechte kans.
- In februari ziet de boer liever een hongerige wolf, dan een man in hemdsmouwen.
- In de korte maand regen, is vette mest en zegen
- In februari een muggendans, geeft voor maart een slechte kant
- Vliegt de mug in februari, dan huivert men het ganse jaar
- Schijnt morgen rood je tegen, dan dreigt februari met regen
- Als vroeg krokussen bloeien, dan zullen ze met de koude stoeien.
- Is februari nat en koel, dan wordt juli dikwijls heet en zwoel.
- In februari al de lente? Dat geeft broden zonder krenten.
- Februari met vorst en wind, maakt weldra de Pasen blind.
- Als februari lacht, dan wordt maart niet zacht.
- Februari is nooit zo fel, of ze geeft drie lentedagen wel.
- Een koude februari geeft een goed roggejaar.
- Als het in februari niet sneeuwt, weet dan dat je later, in de zomer van hitte geeuwt.
- Wanneer februari iedereen winst brengt, dan klagen de boeren het minst.
- Lichtmis (2-2) donker maakt de boer tot jonker.
- Lichtmis helder en klaar, maakt de boer tot bedelaar.
- Brengt Lichtmis (2-2) wolken en regen mee, dan is de winter voorbij en komt niet meer.
- Geeft Lichtmis klaverblad, met Pasen sneeuw op het pad.
- Op Romaldus (7-2) storm en blazen, zal in mei het vee doen grazen.
- Klaar weer op St. Silvijn (17-2), het kan nog twee maanden winter zijn.
- St. Matthijs (24-2) breekt het ijs, maar wil het ijs niet breken, dan vriest het nog zes weken.

*Van links naar rechts
De heer Jan IJtsma, de heer Huib Kamminga, mevrouw Diekske Smale, mevrouw Hannie Gossink,
de heer Zwier Heijink, mevrouw Lidy Brandenbarg en mevrouw Nariné Voskanjan.*

Jubilarissen 2025

Op vrijdag 7 november hebben we onze jaarlijkse bedank middag voor de vrijwilligers gehouden. Een gezellige verwenmarkt waar de vrijwilligers zelf hun attentie konden uitkiezen bij de ondernemers uit Lochem en omgeving. We willen ze allemaal heel hartelijk danken voor hun inzet het afgelopen jaar voor onze bewoners. Zonder de hulp van onze vrijwilligers lukt het ons niet om zo veel activiteiten op te zetten. We zijn super blij met ze!

De ochtend stond in het teken van de jubilarissen. Vier vrijwilligers al 25 jaar verbonden aan De Hoge Weide en 't Talma en drie vrijwilligers al 12,5 jaar. Lieve mensen heel erg bedankt voor jullie inzet de afgelopen jaren!! Hieronder een korte "levensloop" van de jubilarissen.

Hannie Gossink 25 jaar

Is op 16 februari 2000 begonnen op De Hoge Weide. Een tante van haar man werd opgenomen op De Hoge Weide en de vrijwilliger coördinator vroeg familie of ze iets aan vrijwilligerswerk wilden komen doen. Hannie koos er voor om te gaan koffieschenken op afdeling Ampsen. Vervolgens ging ze ook vrijwilligerswerk doen op de afdeling Langen, de bewoners' s middags een kopje koffie of thee te brengen op de kamer. Dit stopte toen er huiskamers kwamen. Hannie maakte de overstap naar de bibliotheek op de maandagmiddag. Dit doet ze nog steeds. Af en toe helpt ze mee op zondag bij de kerk Tv. Het halen en brengen van bewoners en de dienst mee beleven.

Hannie en haar man hebben jaren lang als vrijwilligers geholpen bij het wandelen op wielen, de jaarlijkse rolstoel wandelvierdaagse. Hannie doet het vrijwilligerswerk vol overgave. Ze zal niet snel afmelden, ze heeft een taak te doen.

Hannie, altijd bereid tot een praatje, bewoners komen graag even binnen bij de bibliotheek om gezellig een kopje thee te drinken met jou en Alma en een praatje te maken.

Hannie, wat geweldig om te zien dat je geniet van het contact met bewoners.

Heel erg bedankt voor je inzet tot nu toe, we hopen dat we nog vele jaren van je gezelligheid en inzet mogen blijven genieten.

Namens bewoners en medewerkers, hartelijk dank!

Lidy Brandenbarg 25 jaar

Vandaag staan we hier stil bij een bijzonder moment. Een moment dat niet alleen in de statuten staat opgeschreven, maar vooral in ons hart en in de geschiedenis van De Hoge Weide. Op 1 mei 2000 begon Lidy officieel als vrijwilliger bij ons.

Maar eigenlijk begon jouw betrokkenheid al eerder. Via je schoonvader, die op afdeling Zwiep woonde, was je al verbonden met De Hoge Weide. Na zijn overlijden kwam je hier wat minder, maar tóch kwam je hier weer terug. Een toevallige ontmoeting in Borculo met een zorgmedewerker, een kort gesprekje en de rest is geschiedenis. Je gaf aan dat je De Hoge Weide miste en wij mochten jou gelukkig weer verwelkomen.

Vanaf dat moment ben je niet meer weg te denken. Je begon bij de centrale activiteiten, hielp trouw mee op zaterdag bij de warme maaltijd op afdeling Enk, ondersteunde bij de kerkdiensten en inmiddels ben je al jaren het vertrouwde gezicht als ontvangstvrijwilliger bij de receptie én bij het koffieschenken op afdeling Ampsen. Lidy, wat jij doet is meer dan helpen. Jij brengt warmte, gezelligheid en aandacht. Je zorgt ervoor dat bewoners zich gezien voelen, bezoekers zich welkom voelen en collega's een fijne steun naast zich hebben.

Vandaag mogen we jou bedanken.

Voor 25 jaar inzet. Voor 25 jaar trouw.

Voor 25 jaar betrokkenheid. Maar bovenal: voor 25 jaar hart voor De Hoge Weide.

Lidy, namens ons allemaal: ontzettend bedankt voor alles wat je doet en betekent. We hopen dat je je nog lang bij ons thuis blijft voelen, zoals wij ons thuis voelen met jou erbij.

Gefeliciteerd met dit prachtige jubileum!

Jan Ijtsma

25 jaar

Jan, een leven vol inzet, muziek en betrokkenheid!

Geboren op 20 november 1936 in Niezijl (Groningen), verhuisde Jan al op jonge leeftijd naar Grijpskerk, slechts twee kilometer verderop. In 1961 trok hij naar de stad Groningen, waar hij een jaar later trouwde. In 1968 volgde de verhuizing naar Ede en de laatste tien jaren van zijn werkzame leven was hij als administrateur verbonden aan het AZU/WKZ-ziekenhuis in Utrecht. In april 1997 ging hij met pensioen via de VUT-regeling. Sinds februari 2000 woont Jan in Lochem. Samen met zijn vrouw hebben zij drie kinderen en drie kleinkinderen mogen verwelkomen.

Muziek speelt al zijn hele leven een belangrijke rol. Jan houdt van klassieke muziek, met een bijzondere voorliefde voor kerkorgel- en koormuziek. Hij bezoekt graag concerten en luistert vrijwel dagelijks naar NPO Radio 4. In Groningen en Ede volgde hij lessen aan de muziekschool en was hij actief als amateurorganist in zijn vroegere woonplaatsen. Daarnaast zong hij zeventien jaar in de Gudula-Cantorij. Zo nu en dan volgt hij nog een muziekonderhoudsles, want bijblijven hoort erbij!

Ook trainen en reizen hebben Jan van jongs af aan gefascineerd, een passie die hem nooit heeft losgelaten. Maar misschien nog wel het meest kenmerkend is zijn grote inzet voor anderen. Al meer dan 25 jaar zet Jan zich met hart en ziel

in voor De Hoge Weide, en dat verdient een groot applaus. Op 7 april 2000 begon hij als vrijwilliger, toen nog als chauffeur op de rolstoelbus, niet alleen voor De Hoge Weide, maar ook voor Anke Marjolein. Zestien jaar lang reed hij samen met een vaste groep collega's talloze ritjes, van het zwembad tot Schiphol midden in de nacht, als bewoners op vakantie gingen: Jan stond altijd klaar.

Toen artrose het rijden moeilijker maakte, besloot hij te stoppen met de busritten, maar stoppen met vrijwilligerswerk? Dat kwam niet in hem op. Jan bleef actief met koffieschenken, helpen bij de receptie en zijn betrokkenheid bij kerkdiensten.

De band met De Hoge Weide is bovendien persoonlijk: zijn vrouw heeft hier vijf jaar gewoond, wat zijn aanwezigheid extra bijzonder maakt. En vandaag is het dan ook extra mooi dat zijn dochter erbij is.

Op 20 november wordt Jan 89 jaar jong en jong mogen we echt wel zeggen, want zijn inzet, betrokkenheid en levenslust zijn nog altijd springlevend.

Jan, wat jij al die jaren hebt gedaan; met zoveel warmte, trouw en bescheidenheid, verdient niet alleen ons respect, maar ook ons hartelijke dankjewel.

Namens iedereen van De Hoge Weide: bedankt voor alles wat je hebt betekend en nog steeds betekent.

En alvast: van harte gefeliciteerd met je 89e verjaardag!

Diekske Smale

25 jaar

Op 30 oktober 2000 begon Diekske als vrijwilliger bij De Hoge Weide.

In eerste instantie dacht ik nog: dat zal wel tegelijk met Johan zijn geweest.

Maar nee hoor, zeven jaar eerder was jij er al bij! Vanaf het allereerste moment ben je actief geweest met koffieschenken.

Je begon toen nog in het keukentje, dat inmiddels is omgetoverd tot huiskamer.

Samen met zo'n tien bewoners was dat destijds een gezellige, huiselijke plek, wel wat anders dan hoe het nu gaat!

Toen liep je nog met een kar rond, met alles erop en eraan, klaar om iedereen van een lekker kopje koffie te voorzien.

Je begon als vrijwilliger in de tijd dat je vader en moeder in De Hoge Weide woonden. Toen werd je gevraagd of je misschien iets zou willen doen en dat wilde je, gelukkig voor ons, heel graag.

En tot op de dag van vandaag ben je nog steeds betrokken, samen met Johan, die vaak met je mee komt.

Diekske, wat mooi dat je al 25 jaar deel uitmaakt van De Hoge Weide.

Met jouw warme aanwezigheid, je glimlach en je inzet maak je voor veel bewoners en collega's het verschil.

Namens iedereen hier: dank je wel voor alles wat je hebt gedaan en nog steeds doet.

We hopen dat je nog lang bij ons blijft rondlopen met diezelfde vriendelijkheid en zorgzaamheid waarmee het allemaal begon.

Nariné Voskanjan

12,5 jaar

Woont sinds 2010 in Lochem, na een nare periode in Armenië. Omdat een studie oppakken destijds niet lukte ging ze vrijwilligerswerk in De Hoge Weide doen. Doel was zorgen om een goed dagritme te krijgen.

Op 18 december 2012 begonnen in De Hoge Weide. Ging bij Renske Drijssen helpen bij het ondersteunen van de activiteiten.

Dit vond ze erg leuk, de bewoners waren érg belangstellend naar haar toe.

Voor haar was het een beetje een vervanging van haar ouders, die al jong overleden waren.

Met woorden kon ze niet zo goed communiceren, door de gebaren erbij vonden bewoners en Nariné elkaar.

Het vrijwilligerswerk hielp haar om het systeem en de Nederlandse taal beter te leren kennen.

Later ging ze ook helpen met koffieschenken voor afdeling Zwiep.

Op dit moment is ze nog bezoek vrijwilliger voor een bewoner op afdeling Enk.

We leerden Nariné kennen als een lieve betrokken vrijwilliger, met altijd heel belangstelling voor onze bewoners en collega's. Nariné, bedankt voor je inzet, je warmte en gezelligheid. Blijf nog lang bezoekvrijwilliger, je hebt veel te geven aan anderen!

Zwier Heijink

12,5 jaar

De vader van Zwier kwam in 2012 in De Hoge Weide wonen, op afdeling Ampsen. Zoals in die tijd gewoon was, werden familieleden gevraagd of ze iets van vrijwilligerswerk wilden gaan doen. Zo kwam Zwier op 20 augustus 2012 als vrijwilliger op Ampsen helpen met koffie schenken in de avonduren. Eén keer per maand op de maandagavond, tot nu toe is hij niet meer weggegaan. Dit alles doet hij naast zijn werk, het was voor vandaag nog maar de vraag of het zou lukken om hiervoor vrij te krijgen van zijn werk. Dit is gelukt, heel fijn. Zwier we willen je namens alle bewoners en medewerkers, heel hartelijk danken voor je inzet de afgelopen 12,5 jaar. Wat mooi ook, dat je na het overlijden van je vader gewoon door bent blijven gaan met het vrijwilligerswerk. We hopen je nog lang maandelijks te mogen ontmoeten op de afdeling. We zijn heel blij met je!

Huib Kamminga

12,5 jaar

De zwager van Huib kwam op afdeling Velhorst wonen, hier werd hem gevraagd of hij interesse had in vrijwilligerswerk. Op 18 maart 2013 als vrijwilliger begonnen op De Hoge Weide als lid van de cliëntenraad van De Hoge Weide en de centrale cliëntenraad van Marga Klompé. Dit heeft Huib zeven of acht jaar gedaan, vervolgens werd hij een soort van buddy van een aantal bewoners. Een stukje toeren met de auto, schaken of gewoon een praatje maken. Als het maar gezellig is en hij er de bewoner een plezier mee kan doen. Buiten het vrijwilligerswerk voor De Hoge Weide komt Huib wel vaker hier in huis vanwege het begeleiden van de eetkamer. Het maandelijks dineren in het Grand Café voor mensen van buiten. Huib, heel erg bedankt namens bewoners en medewerkers voor al die jaren dat jij je hebt ingezet voor onze bewoners. Het is fijn om te horen van bewoners dat ze een leuke middag hebben gehad dankzij jou.

Winter in Nederland

Hoe streng is de winter eigenlijk altijd?

De gemiddelde wintertemperatuur loopt uiteen van 2,4 graden in het noordoosten tot 4,2 graden in het zuidwesten.

In de oostelijke helft liggen de nachtelijke temperaturen gemiddeld enkele tienden van graden onder nul, in het westen een paar graden boven nul.

Vlissingen telt in de drie wintermaanden 20 dagen met vorst tegen 42 vorstdagen in Eelde. Op 15 dagen vriest het hier matig (lager dan -5 graden) en op 5 dagen streng (lager dan -10 graden).

Op 10 tot 12 dagen vriest het in het noorden en oosten de hele dag. Vlissingen telt 6 ijsdagen, maar in noordelijke richting neemt het aantal ook aan zee toe tot 9 ijsdagen in Den Helder.

Wanneer er sprake is van wintertemperaturen die ver beneden het gemiddelde liggen, dan spreekt men van een strenge winter.

Neerslag

De winter is het seizoen met de meeste uren neerslag. In drie maanden valt er landelijk gemiddeld gedurende 195 uur regen of sneeuw tegen 114 uur in de zomer.

Toch is de winter niet het natste jaargetijde. Landelijk valt er 186 mm, dat is 45 mm minder dan in het najaar.

Het midden van het land, rond de Utrechtse Heuvelrug, is 's winters het natste gebied. In Beekbergen valt 243 mm.

Zeeland is met ruim 160 mm in Noordgouwe (Schouwen-Duiveland) een stuk droger. De landelijke verdeling van de neerslag toont echter een grillig patroon, deels samenhangend met het reliëf.

De hoogste delen van het land vangen doorgaans de meeste neerslag. Zo krijgt in Zuid-Limburg het hoger gelegen Vaals 233 mm winterneerslag, terwijl Echt in Midden-Limburg slechts 163 mm opvangt. Het aantal sneeuwdagen loopt in de winter uiteen van 13 in het zuidwesten tot 21 in het oosten.

Bron: Wikipedia

Meesje

Boven de harde, bevroren grond.

Dwaalt een verkleumd klein vogeltje rond.

Mezeke, Mezeke, Mezeke klein.

Wil je niet liever hier binnen zijn ?

Huup! vliegt schuw Mezeke weg op een tak.

Stil maar, jij bangerdje, hou je gemak!

Pieteke, pieteke, Pieteke-piet.

Hou je van kruimels, of lust je die niet ?

Kruimeltjes, néé ! maar hangt daar geen spek ?

Dáárin heeft er een meesje wel trek !

Schommelend, schommelend, schommelend, kijk !

Hangt hij aan 't draadje, den koning te rijk !

Klauwtjes maar stijf om het bengelend koord.

't Bekje in 't lekkere hapje geboord.

Pikkerde-pikkerde, Pikkerde-pik !

'n Touwtje met spek, en een mees heeft al schik !

Bron: www.Seniorenplaza.nl

Sneeuw

Peinzend kijk ik uit mijn venster,

En zie de wereld als in rouw.

Kale bomen, nergens bloemen,

En de lucht is dicht en grauw.

Maar uit grijze wolkenvelden,

Vallen vlokken naar benee,

Brengen als uit 'n sprookjeswereld,

Licht en vrede met zich mee.

Langzaam gaat het al verdwijnen,

Als door een wonder togedekt;

Zie, hoe 't witte, donzen sneeuwkleed,

Het duister aan het oog onttrekt.

Peinzend kijk ik uit mijn venster,

Naar die wereld van de schijn.

Mocht het, denk ik, eens op aarde,

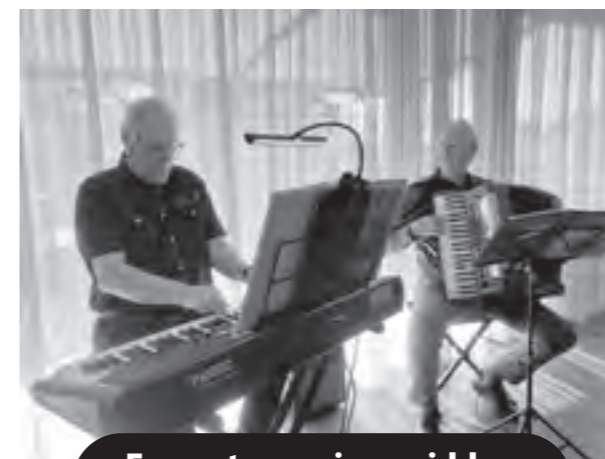
Voorgoed zo licht en vredig zijn.

Bron: www.1001gedichten.nl

Impressie van diverse activiteiten binnen De Hoge Weide en 't Talma

Optreden duo Een en Ander

Een ontspanningsmiddag 't Talma

De museummiddag

Kerstverhalen van toen en nu

Over wonderen, warmte en eeuwenoude tradities

De dagen zijn kort, de lampjes branden weer in de straten en de geur van dennen en koek vult de lucht. Kerst is een tijd van samen zijn, van herinneringen en verhalen. Want wat zou kerst zijn zonder een mooi kerstverhaal, of dat nu uit de Bijbel komt, uit een boek, of gewoon uit ons eigen leven?

Het eerste kerstverhaal

Het bekendste kerstverhaal is natuurlijk dat van de geboorte van Jezus in Bethlehem. Een eenvoudig verhaal over een kind dat geboren werd in een stal, onder een heldere ster, met herders en engelen die het goede nieuws verkondigden.

Dat verhaal vormt nog steeds het hart van de kerstviering voor miljoenen mensen. De kerststal die we in veel huiskamers zien, met Jozef, Maria, het kindje Jezus, de os, de ezel en de drie wijzen, komt rechtstreeks voort uit dit eeuwenoude verhaal.

Wist u dat de eerste echte kerststal werd gemaakt door Franciscus van Assisi, al in het jaar 1223? Hij wilde mensen laten zien hoe eenvoudig en warm het kerstverhaal eigenlijk was. Sindsdien zijn kerststallen niet meer weg te denken.

Het kerstverhaal van Dickens

Een ander beroemd kerstverhaal is A Christmas Carol van de Engelse schrijver Charles Dickens. Het verscheen in 1843, maar wordt nog altijd gelezen, gespeeld en verfilmd.

Het vertelt over de gierige zakenman Ebenezer Scrooge, die alleen aan geld denkt en niets moet hebben van kerst. Totdat hij op kerstavond bezoek krijgt van drie geesten - van het verleden, het heden en de toekomst - die hem laten zien wat hij is kwijtgeraakt. Uiteindelijk verandert Scrooge in een vriendelijk en gul mens. Dickens' verhaal raakte een gevoelige snaar. In de 19e eeuw, toen armoede groot was, herinnerde het mensen eraan dat kerst niet draait om rijkdom, maar om goedheid, vergeving en warmte. Veel van onze moderne kerstgewoonten, zoals aandacht voor anderen en liefdadigheid, zijn door A Christmas Carol extra populair geworden.

Kerst in Nederland

Ook in Nederland bestaan prachtige kersttradities en verhalen. In veel dorpen werd vroeger op kerstavond samen gezongen rond de kerk of de kerstboom op het plein. De kerstnachtsdienst was voor velen een hoogtepunt, en daarna werd thuis chocolademelk gedronken met een sneetje kerstbrood.

In sommige streken, vooral in het oosten van het land, kende men de traditie van de "kerstboom in de kerk" of het "kerstvuur"; een groot brandend rad of een houtvuur dat symbool stond voor licht in de donkere tijd. En wie is er niet opgegroeid met de verhalen van Anton Pieck, Dick Bruna of Annie M.G. Schmidt, die kerst vaak gebruikten als moment van warmte en verwondering in hun boeken?

Kerstverhalen uit andere landen

Over de hele wereld bestaan bijzondere kerstverhalen.

In Scandinavië vertellen ze over de "Julenissen", een soort kerstkabouter die cadeautjes brengt, maar alleen als het huis netjes is en de mensen vriendelijk.

In Mexico vieren ze Las Posadas, een herdenkingsfeest waarbij mensen negen dagen lang naspelen hoe Maria en Jozef onderdak zochten.

En in Italië brengt niet alleen de kerstman cadeautjes, maar ook La Befana, een vriendelijke oude vrouw die op 6 januari langs de huizen komt.

In veel landen draait het om hetzelfde gevoel: licht brengen in donkere dagen, en samen vieren dat er hoop is, hoe koud of donker het buiten ook mag zijn.

Het kerstverhaal in onszelf

Naast de bekende verhalen heeft iedereen zijn eigen kerstverhaal. Misschien herinnert u zich nog de eerste kerstboom die u als kind mocht versieren, of die ene witte kerst waarop u met familie door de sneeuw liep. Soms zit het mooiste kerstverhaal niet in een boek, maar gewoon in onze herinneringen, in kleine momenten van aandacht, een lach, of een warme hand. Zoals Charles Dickens ooit schreef:

"I will honour Christmas in my heart, and try to keep it all the year."

("Ik zal de kerstgedachte in mijn hart bewaren en proberen haar het hele jaar vast te houden.")

En dat is misschien wel het mooiste kerstverhaal van allemaal.

Leuke kerstweetjes

- De eerste kerstboom in Nederland stond waarschijnlijk rond 1830 in Den Haag, bij een Duitse familie.
- Kerstkaarten werden populair dankzij koningin Victoria, die in 1843 de eerste officiële kerstkaart liet drukken.
- Het kerstdiner met kalkoen komt oorspronkelijk uit Engeland, maar in Nederland was vroeger hazenpeper of stoofvlees met rode kool gebruikelijk.
- De kerstster (de plant) komt uit Mexico. Daar heet hij "Flor de Nochebuena" – bloem van de heilige nacht.

Kortom: kerstverhalen verbinden mensen, of ze nu over wonderen, geesten, engelen of gewone mensen gaan. Ze herinneren ons eraan dat licht en warmte niet vanzelfsprekend zijn, maar des te waardevoller als we ze delen. Dus steek een kaarsje aan, pak een dekentje, en laat u deze kerst meenemen in een verhaal vol licht, hoop en een vleugje magie.

Het oude Joelfeest

Van ouds speelt stro een rol van betekenis bij de kerstviering in noordelijk en Midden-Europa. Het diende zowel om de geesten een goede oogst af te smeken als (later) herinnering aan de kribbe in Bethlehem.

Hooi en stro zijn symbolen van de vruchtbaarheid van de aarde; de kribbe is symbolisch voor onze geestelijke verlossing.

Het joelstro – bij voorkeur afkomstig van de laatste schoof van de oogst, omdat daarin de korengest zou huizen – werd uitgespreid over de vloer, uitgestrooid over de velden en rondom bomen gebonden om de vruchtbaarheid te bevorderen; bovendien zou ziek vee erdoor genezen.

Het graan van diezelfde laatste schoof werd in Zweden en Denemarken gebruikt om er het joelzwin van te bakken, dat tijdens de hele kersttijd op tafel stond en de zoveelste belichaming zou zijn van de korengest.

In de vier hoeken van de Poolse woningen werd een schoof graan gezet, een van elke soort: rogge, haver, tarwe en gerst.

In Polen, Servië en Litouwen wordt op Kerstmis hooi gespreid onder het beste witte tafelkleed, ter herinnering aan Christus' geboorte.

Noorse boeren hingen strooien kruisen boven de deuren, als bescherming tegen boze geesten.

Veel Scandinavische families hangen ook nu nog schoven haver buiten, voor de vogels; waarschijnlijk een overblijfsel van offers die gebracht werden aan de goden van de landbouw.

Vroeger sliepen de Noren op het joelstro, zodat de geesten van de doden die hen in die tijd van het jaar bedreigden, in hun bed konden slapen; dromen die op joelstro waren gedroomd, zouden uitkomen.

Een goede oogst zou ook bevorderd worden door bij het aansteken van joelblok het hout te besprenkelen met graan en wijn. Met dezelfde bedoeling gooiden de Poolse boeren op het feest van de H. Stefanus graankorrels naar elkaar.

Stro en graan komen opvallend veel voor in Scandinavische kerstdecoraties.

In Zweden staat tijdens de kersttijd de "Jullbock" op tafel, een strooien geit.

De oorsprong van dit gebruik is onbekend. Waarschijnlijk herinnert de "jullbock" aan de god Thor, een vriendelijke god die op een geit zou hebben gereden.

Sterren, kruisen, figuurtjes en mobiles van stro versieren rond Kerstmis de Scandinavische woningen en herinneren aan de oude vruchtbaarheidssymbolen.

Kaarsen zijn bij de midwintervieringen niet weg te denken. Als het natuurlijk licht schaars wordt, zijn vuur en kaarslicht zowel noodzakelijk als een symbool van de komende lente. Druiden en Noormannen ontstaken vuren om boze geesten te verjagen en de wedergeboorte van de zon te vieren. Ter gelegenheid van Saturnalia gaven de Romeinen elkaar kleine kaarsjes als geluksteken. Eind december vieren de joden Chanoeka, feest van het Licht, door elke avond kaarsen te branden. Ze herdenken hiermee de herinwijding van de tempel en spreken hun vertrouwen uit dat het licht van het geloof zal toenemen. De christelijke kerk gebruikt kaarsen als representatie van Christus, Licht van de wereld.

In Engeland nam een grote kaars vaak de plaats in van het joelblok. Hij moest de hele kerstdag blijven branden, anders zou het gezin in het komende jaar door het ongeluk worden bezocht. In Ierland wordt de kerstkaars (groot), meestal rood en versierd met hulsttakken, op kerstavond aangestoken, veilig in een uitgeholde pompoen of pot geplaatst, die gevuld is met zemelen voor het grootste venster gezet. Daar moet hij de H. Familie bijlichten op de weg naar haar onderdak. Soms worden kleinere kaarsen voor de andere ramen neergezet.

Er wordt wel beweerd dat deze gewoonte is ontstaan in de tijd van de geloofsvervolging. De kaarsjes tekenden de huizen die veilig onderdak boden aan voortvluchtige priesters. In Scandinavië zijn joelkaarsen erg populair. Vooral vroeger werden er veel bijgelovige betekenissen aan gehecht. In een bepaalde streek van Denemarken bijvoorbeeld verpersoonlijkten twee grote kaarsen de man en de vrouw van het gezin; degene wie uitging, zou het eerst sterven. In heel Scandinavië moesten de kaarsen die op kerstnacht werden aangestoken de hele nacht branden; het uitgaan van een kaars voorspelde een sterfgeval. Soms moest de joelkaars worden gedoofd door een speciaal lid van het gezin; de oudste bijvoorbeeld, of de vader.

Er waren ook alle mogelijke gebruiken verbonden aan de kaarsstompjes, die bijvoorbeeld werden gebruikt om de veestapel te brandmerken, om de ploeg in de winter in te vetten of de kippen te voeren.

In Denemarken bewaarde men de stompjes, die tijdens onweer werden opgebrand om het huis te beschermen tegen blikseminslag.

Ook vandaag nog branden er in Scandinavische en Duitse kerstbomen echte kaarsjes. Ze herinneren aan de hemel vol sterren, die Martin Luther – volgens de legende – in de kerstnacht zou hebben gezien.

Kaarsen en lantaarntjes verlichten alle dagen van de feestelijke decembermaand. In Zweden kronen kaarsen op 13 december, Sint Lucia-dag, de dochter des huizes.

Op de eerste zondag van de advent wordt de eerste van de vier kaarsen van den adventskrans aangestoken, op de tweede zondag de tweede, enzovoort.

En op 1 december het eerste van de vierentwintig vakjes op de adventskaars. Straatzangers plachten hun 'carols' (Carol = kerstlied) te zingen bij het zachte schijnsel van lantaarns.

Driekoningen-zangers droegen een verlichte ster, ter herinnering aan de ster van Bethlehem. Op Maria Lichtmis, het feest van de presentatie van Christus in de tempel, en de reiniging van Maria, worden in bepaalde kerken de kaarsen gewijd, die in het komende jaar gebruikt zullen worden.

Het ontsteken van kaarsen op de graven van voorouders is een tamelijk recent Scandinavisch gebruik. Waarschijnlijk komt het voort uit het geloof van de Vikingen, dat de doden omstreeks de winterzonnewende naar de aarde terugkomen om bij de levenden te komen spoken. Met kaarsen begint en eindigt de kersttijd. De warme gloed van het kaarslicht geeft het huiselijk kerstfeest zijn intieme charme.

Ze zijn bijzonder populair in het donkere, noordelijke deel van Europa, maar overall spelen ze in de kersttijd hun rol, of die nu religieus of profaan is, symbolisch of van praktische aard.

Hoe Jozef de kerststal vond

Het was een koude, winterse avond. Alle konijntjes blijven dan liefst warm en diep in hun hol. Allemaal... behalve eentje. Het wist zelf niet goed waarom, maar het moest en zou naar buiten. Was het gewone konijnennieuwsgierigheid? Een beetje honger? Het had geen idee. Het stak z'n neusje uit het hol en voelde het meteen: dit was geen gewone avond. De sterren stonden kristalhelder in de lucht, de sneeuw blonk als nooit te voren en in de stilte hoorde je enkel het gekraak van de bomen in de vrieskou.

Het konijntje huppelde tot aan de zandbaan, die stil en verlaten tussen de dennen kronkelde. Wat zocht een konijntje aan een baan? Hier groeide geen gras en er kwamen vaak mensen langs. Toen het om de bocht beweging zag dook het dan ook onmiddellijk ineen en versmolt met de bunt en de heide. In het witte maanlicht kwam traag en moeizaam een klein grijs ezeltje naar voor. Op zijn schoft droeg het een vrouw, gewikkeld in een kapmantel. Ernaast stapte een oude man, het hoofd omlaag en de rug gekromd van vermoeidheid. Juist op de plek waar het konijntje verscholen zat, bleven ze staan. De vrouw kreunde zacht en de man sloeg troostend zijn arm om haar heen.

Het konijntje hield zich heel stil. Dit waren niet de gewone lieden die dagelijks de baan gebruikten, geen bedelaars, zandleurders of stropers. Zonder het zelf te merken kwamen z'n oortjes recht omhoog en snoof het de geur van de ezel. Die keek opzij en wiegde traag zijn hoofd. Nooit had het konijntje zo'n triest dier gezien en alle voorzichtigheid vergetend zette het zich rechtop, hupte vooruit en drukte z'n kleine bibberneusje tegen de grote ezelsnuit. "Ik ben klein en ook een beetje bang," zei het, "maar... kan ik misschien helpen?"

Het ezeltje hief zijn hoofd op en keek omlaag naar dat pluizen bolletje zo vlak voor hem. Hij was te moe om verbaasd te zijn en zuchtte: "We zijn al zo lang onderweg. We zijn langs alle herbergen geweest, maar nergens was plaats. Maria die ik draag, is moe en de tijd is gekomen dat zij een kind zal baren.

Wij zoeken onderdak voor de nacht." Hij boog opnieuw het hoofd. Onderdak voor een ezel en mensen? Een konijntje graaft zijn eigen hol, warm en veilig, maar waar rust een ezel? Het wou zo graag helpen, dat kleine konijntje, het dacht en dacht, zocht naar wat hen dienstig kon zijn. "Een beetje verder staat een oude stal.

Het is er droog en er is altijd hooi, daar heb ik wel eens van gegeten in deze koude tijd. Binnen staat wel vaak een grootbeest, een os geloof ik, maar die ziet er vriendelijk uit. Kan zoiets dienen?" vroeg het en tegelijkertijd schrok het van z'n eigen durf.

"Ik droom van een warme stal, met stro en hooi. Wijs me de weg en ik zal volgen," antwoordde de ezel blij. Het konijntje hupte al voor en de ezel haastte zich op weg met zijn kostbare last. Maar toen de weg splitste wou de man naar links, terwijl het konijntje rechtsaf ging. Het ezeltje trok koppig aan het touw en gaf niet toe. "Dan doen we jouw zin maar, ik ben te moe," zuchtte de man. "Misschien vindt jouw ezelsverstand wel een dak voor ons alle drie." Niet dat ezelsverstand maar het dappere konijntje bracht hen tot aan de stal.

De man hielp blij de vrouw van het ezeltje, leidde hen binnen en sloot de deur. Het kleine konijntje wachtte buiten, zonder te weten waarop. De man liep bedrijvig in en uit, schepte water uit de put, maakte vuur en sleepte met een ketel. Toen klonk plots een kinderschrei en het konijntje haastte zich door een gat in de muur naar binnen, zodat het alles kon zien. De vrouw die Maria noemde, wikkeld haar kind in doeken en legde het neer in een kribbe, die Jozef gevuld had met het goudgele stro.

Uit het niets klonk zacht hemelse muziek. Het konijntje zat in opperste bewondering rechtop, de voorpootjes gevouwen, zoals alleen een schepsel Gods z'n Schepper kan aanbidden. Toen bedacht het ineens dat het zo'n heilig moment niet voor zichzelf mocht houden en haastte zich om het grote nieuws over de heide te verspreiden. In geen tijd zaten alle bewoners van de konijnenberg in en rond de stal, tussen de balken, het stro en het hooi. Ze keken met blinkende oogjes en de oortjes rechtop naar dat wondere paar en het kind dat in de kribbe sliep. In hun bewondering schoven ze steeds dichterbij de kribbe. Eentje duwde z'n neusje tegen de voetjes van het kindje. Toen het voelde hoe koud ze waren, sprong het zonder nadenken in de kribbe en nestelde zich er bovenop. Het schrok van zijn eigen vrijpostigheid, maar Maria knikte dat het goed was. Er daalde een vredige rust over de stal.

Alleen de konijntjes waakten en langzaam week de nacht voor de ochtend. In de verte hoorden ze de herders al komen. Daar horen konijntjes niet bij en dus haastten ze zich terug naar hun veilige holen. Dat eentje dat, zoals het zelf zei, klein was en een beetje bang, maar zo graag wou helpen, aarzelde nog even en keek een laatste keer achterom. Het ezeltje kauwde op een handvol hooi, knikte naar zijn helpertje.

Wat een geluk, met een optreden van Dorus kan je dag niet meer stuk

Vanuit de afdelingen Ampsen en Nettelhorst kwam het verzoek om een leuk optreden te organiseren. Dorus, dat leek me wel wat. Heel naïef belde ik hem met de vraag of hij in november nog een optreden voor ons kon verzorgen. Dorus schoot in de lach, tot 2026 ben ik al helemaal volgeboekt, dat wordt pas volgend jaar dat ik kan komen, zei hij. Even later belde hij terug, ik heb een afmelding gekregen voor een optreden, aanstaande donderdag heb ik nog een plekje. Zo gezegd zo gedaan, het was een geweldige middag. Op de foto's een kleine impressie van de middag.

Vriendelijke groet,
Carla de la Haye

Familiedag Laren

Een familie uit Laren die een familiedag hield, hadden van allerlei opdrachten bedacht. Een van de opdrachten was om een aantal bossen bloemen te bezorgen in het verpleeghuis.

LIEFDE

Rood is de kleur van de liefde gloedvol en verrassend als de zon op een koude winterdag.

Waar de liefde de boventoon voert, straalt het leven je tegemoet Rood is de kleur van kerst.

Het snorrebotje

Het snorrebotje was vooral een speeltje voor meisjes. Ze gebruikten daarvoor één van de kleine botjes, het zogenaamde middenvoetsbeentjes, uit de varkenspoot. Als het varken geslacht was en de poten gegaard waren voor de snert verwijderde moeder de botten om het vlees voor de erwtensoep te gebruiken. Ze haalde daarbij de kleine botjes uit de uiteengevallen varkenspoot. De botjes waren dan mooi schoon- en uitgekookt en vader kon dan heel gemakkelijk in het midden twee gaatjes boren. Daardoorheen werd een touwtje of een draad naaigaren van ruim een meter geregen. De einden werden aan elkaar geknoopt. Daarna stak je de vingers in de lussen en slingerde het botje een aantal keren rond. Vervolgens trok je beide handen naar buiten toe. Zo trok je het touwtje strak en ging het botje door de spanning ronddraaien. Door de snelle draaiing draaide het touwtje zich weer opnieuw op. Door steeds te trekken herhaalt het proces zich. Daarbij maakte het snel draaiende botje een snorrend geluid. Als je wilt weten hoe het werkt kun je het ook met een grote knoop proberen.

Bron: www.eenwagenvolverhalen.nl

De Kerstboom

Jarenlang was de gemiddelde kerstboom zo'n anderhalve meter hoog. De nieuwste trend is: kleiner maar dan wel twee bomen in huis. Dat de meeste mensen steeds meer aan kerst uitgeven, hebben de kwekers ook ontdekt. De gewone fijnspar wordt bijna niet meer gekweekt. En we zullen dit jaar meer en meer moeten kiezen voor duurdere soorten. Dat zijn de blauwspar en de Nordmann. De boom met kluit is favoriet. Ongeveer 65% van de bomen wordt met kluit gekocht. Deze staat een stuk stabiel en de naalden vallen minder snel uit. De kunstboom is behoorlijk terrein aan het verliezen. Wordt er toch een kunstboom geplaatst, dan moet er toch ook nog een echte boom bij komen. Het gevoel van nostalgie en de geur van de echte boom zijn door een kunstboom niet te vervangen.

Een boom uitzoeken

Het blijft wikken en wegen: kunst of echt. Ze hebben beide duidelijke voordelen en nadelen. We zetten de voordelen voor u op een rijtje, zodat de keuze misschien gemakkelijker wordt.

Kunstboom:

- altijd even mooi en gelijkmatig verdeeld.
- kan onbeperkt blijven staan.
- geeft geen naalden door het hele huis.
- geen troep van de kluit.
- veroorzaakt geen allergieën.
- haal je gewoon van zolder, geen gesjouw elk jaar.
- is op lange termijn goedkoper.

Een echte boom:

- ruikt zo lekker.
- in huis halen is op zich een feestje.
- is milieuvriendelijker: de bomen worden op milieu vriendelijke wijze gekweekt en zorgen tot kerst voor natuurgebieden en zuurstof.
- kun je in de tuin zetten.
- is leuk voor de afwisseling.

U weet nu wat het wordt. Dan hierbij nog wat informatie.

De echte boom:

Kiest u voor een echte boom, dan wilt u natuurlijk wel een mooie boom. We geven u tips bij het uitzoeken.

Metten is weten

Voordat u op pad gaat, meet u op hoe hoog en breed de boom mag zijn. Hou hierbij rekening met de standaard en de piek. Een boom met kluit waar u de top af moet knippen, zal niet meer groeien!

De prijs:

Bedenk van te voren hoeveel geld u ervoor over heeft. Kerstbomen zijn er in alle soorten, maten en prijzen.

Schudden!

Controleer altijd of de boom 'vers' is. Schud er wat aan of zet hem stevig op zijn stam. Bij een verse boom zullen er slechts een paar naalden afvallen. U kunt ook een tak tussen duim en wijsvinger nemen en deze zachtjes naar u toetrekken. Ook nu mogen er maar een paar naaldjes afvallen.

Mooi rond

Bekijk de boom van alle kanten. Is hij overal even mooi en vol? Zijn de takken gelijkmatig verdeeld. Zitten er geen "gaten" in de boom?

De kluit

Hoe groter de kluit, hoe meer kans u maakt dat de boom het in de tuin redt tot de volgende Kerst. Zeer belangrijk is ook te kijken hoe de wortels nog in de oorspronkelijke potkluit zitten. Er zijn namelijk verschillende variaties:

In potten gekweekt

Deze planten zullen geen last hebben van afgestoken wortels en dus langer hun naalden behouden.

Een pot kluit

Deze worden op de kwekerijen rondom gestoken. Zo ontstaat er een kort, maar stevig hoofdwortelgestel met rond om zeer veel haarworteltjes die zorgen voor de wateropname. Met wortelkluit in een doorhangende zak. De wortelkluit zit in een jutedoek of gaaslap en deze zak hangt door. Deze wortelkluit komt van planten die niet zijn 'rondgestoken'. Zo vormen deze kerstsparen lange hoofdwortels en hebben ze bijna geen haarwortels. Hierdoor zal de boom het moeilijk krijgen om water op te nemen en zullen er al snel naalden gaan vallen.

Zonder grond

De sparren die men bij grote getale in de Ardennen kweekt worden meestal zonder grond gerooid. De weinige haarwortels die de bomen nog hebben zullen zijn uitgedroogd tegen de tijd dat ze in de huiskamer staan. Aangezien uitgedroogde wortels geen water kunnen opnemen, zullen deze sparren snel doodgaan.

Afgezaagde kerstbomen

Een afgezaagde spar kan geen nieuwe wortels vormen én dus nauwelijks water opnemen. De boom zal dus het dus al snel moeilijk krijgen.

Hoe blijft de boom mooi?

U heeft de mooiste boom uitgekozen, maar hoe blijft hij nou zo mooi tot Driekoningen?

- Zet hem na aankoop zo snel mogelijk op. Moet u hem toch even bewaren, doe dat dan op een koele plek.
- Zaag circa 3 cm van de onderkant van de stam (bij een boom zonder kluit natuurlijk), hierdoor kan hij het water beter opnemen.
- Geef de boom vers, warm water en hou hem nat. De eerste dag heeft hij circa 4 liter nodig. Elke volgende dag circa 1 liter.
- Zet de boom nooit vlak bij een warmte bron of direct onder felle lampen.
- Hoe korter een boom met kluit in uw woonkamer staat, hoe meer kans hij maakt het in de tuin te overleven.

De lampjes

Eindelijk, hij staat. Nu de versiering nog

- * Test de lampjes voordat u ze in de boom hangt.
- * Vervang kapotte lampjes altijd direct.
- * Heeft u kaarsjes in plaats van lampjes in de boom, hou dan altijd een emmer water binnen handbereik en laat de kaarsjes alleen branden als u in de kamer bent!

IMPRESSIE VAN HET OKTOBERFEST

Christmas pudding

Engeland heeft een rijke Kersttraditie met als vast onderdeel de Christmas pudding.

Ingrediënten nagerecht, 12 stukken

- 100 g krenten
- 100 g rozijnen
- 1 goudrenet, in stukjes
- 50 g hazelnoten, gehakt
- 50 g garneermandelen, gehakt
- 4 gemberbolletjes, fijngesneden
- 50 g bloem
- 3 tl koekkruiden
- nootmuskaat
- 3 sneetjes ontkorst oud bruinbrood,
- 100 g zachte boter
- 100 g donkere basterdsuiker
- 3 eieren
- 300 ml whisky (slijter)
- ronde ovenschaal (inhoud 1 1/2 liter), ingevet
- satéprikker
- aluminiumfolie

Voorbereiden ca. 30 minuten.

Oventijd ca. 2 uur.

Wachttijd ca. 2-3 weken

Bereiden ca. 35 minuten

Bevat per punt:

303 kilocalorieën

15 g vet

5 g eiwit

32 g koolhydraten

Wijncategorie 4

Offley Fine White port

Bijtijds beginnen!

De echte Engelse Christmas pudding wordt weken, soms maanden van tevoren gemaakt; bederven doet hij zelden. Daarbij moet worden aangetekend dat het dan vaak om (familie)recepten gaat waar grote hoeveelheden alcohol in worden verwerkt, een prima conserveermiddel.

1. Voorbereiden.

In zeef krenten en rozijnen onder stromend water afspoelen, laten uitlekken en droogdeppen.

In grote kom doen: krenten, rozijnen, appel, hazelnoten, amandelen, gember, bloem, koekkruiden, mespunt nootmuskaat en zout naar smaak. Brood erboven verkrumelen en alles mengen.

2. Oven voorverwarmen op 150°C.

In andere kom boter en basterdsuiker met mixer tot romige massa kloppen. Een voor een eieren toevoegen. Volgende ei pas toevoegen als vorige helemaal is opgenomen. Van whisky 100 ml erdoor kloppen. Botermengsel door broodmengsel scheppen. Beslag in ovenschaal doen en gladstrijken. In midden van oven in ca. 1 uur en 30 minuten gaarbakken.

3. Pudding uit oven nemen en in schaal laten afkoelen.

Afgekoelde pudding in plasticfolie verpakken en in koelkast 2 tot 3 weken bewaren. Tweemaal per week plasticfolie aan bovenkant openen en met satéprikker bovenkant van pudding hier en daar inprikken. Elke keer 2 el whisky erover sprenkelen en folie weer dichtvouwen.

4. Bereiden.

Oven voorverwarmen op 150 graden.

Plasticfolie verwijderen en pudding in aluminiumfolie verpakken. In midden van oven pudding in ca 25 min. lauwwarm laten worden. Folie verwijderen en pudding op schaal leggen. In steelpan rest van whisky verwarmen en aansteken (afzuigkap afzetten tijdens flamberen!). Brandende whisky direct over pudding schenken.

Pudding in ca. 12 punten snijden.

Oudejaarsavond

Oudejaarsavond

(ook wel: Silvester of Silvesteravond, vernoemd naar de heilige paus Silvester) wordt jaarlijks gevierd op de laatste dag van het jaar, 31 december, ook wel oudejaarsdag genoemd, en samen met de daarop volgende nieuwjaarsdag oud en nieuw. Het is de vooravond van de oorspronkelijk christelijke dag om het nieuwe jaar in te luiden volgens de christelijke kalender. Na middernacht, wanneer het nieuwe jaar is begonnen, wordt vuurwerk afgestoken. De Chinezen, die hun eigen oud- en nieuw viering hebben, geloofden dat ze met vuurwerk de geesten zouden weggagen.

Overdag

Een alternatief voor vuurwerk is carbid; het carbid schieten met behulp van oude melkbussen is vooral in het noorden en oosten van Nederland in gebruik. Dit gebeurt meestal overdag. In de Kempen gaan de kinderen op pad om te gaan Nieuwjaarszingen. 's Avonds gaan de tieners rommelpotten. Hierbij trekken ze met een metalen doosje met bovenaan een gleuf in van deur tot deur om geld te verzamelen. Ze zingen hierbij een lied en schudden met hun rommelpot.

's Avonds

Nederland

In Nederland is het traditie om oudejaarsavond met familie en vrienden te vieren. Vaak gebeurt dit in huiselijke kring, waarbij olieballen en/of appelbeignets en (hartige) hapjes worden gegeten en tevens gedronken wordt.

Ook wordt vaak een diner gehouden. De laatste seconden van het jaar worden door velen hardop afgeteld. Ook worden er speciale oudejaaravondfeesten in diverse gelegenheden gehouden. Vooral op het platteland worden door veel gemeenten zelf nachtelijke feesten opgezet, om het alcoholgebruik van jongeren en mogelijk vandalisme in de hand te kunnen houden. Inmiddels is de oudejaarsconference, die op de televisie wordt uitgezonden, ook een Nederlandse traditie geworden. Veel protestantse kerken houden aan het begin van de avond een kerkdienst, waarin ook de overledenen van het afgelopen jaar herdacht worden.

In gereformeerde families wordt voor middernacht psalm 90 gelezen, al is deze traditie aan het verdwijnen.

Om klokslag twaalf uur wordt traditioneel Glühwein (bisschopswijn) of champagne gedronken en wenst men elkaar bijvoorbeeld een goed en gezond nieuw jaar. Daarna gaat men vaak naar buiten om burens geluk toe te wensen en vuurwerk af te steken. Er rijdt geen enkel openbaar vervoer tussen 20:00 en 01:00 uur (een enkele internationale langeafstandstrein komt nog aan rond 21:00 uur).

België

In België wordt oudejaarsavond meestal gevierd met familie of vrienden, en er wordt een uitgebreid maal geserveerd, dat eindigt met koffie in de kleine uurtjes.

Rond middernacht wordt meestal luidop meegeteld en om middernacht staat iedereen recht op om elkaar drie kussen te geven en een gelukkig Nieuwjaar te wensen. Vaak worden dan ook de goede voornemens uitgesproken. Meestal gaat iedereen dan naar buiten om vuurwerk af te steken of te bekijken. In gezinnen waarin gedoopt wordt, wordt net na middernacht het woord gegeven aan de kinderen, die traditioneel hun nieuwjaarsbrief voorlezen, waarin ze hun ouders en doopmeter en -peter de beste wensen geven. Nadien krijgen ze hun geschenk.

In België worden er op oudejaarsavond en nieuwjaarsdag extra busdiensten ingezet om rijden onder invloed tegen te gaan.

In vele Belgische steden wordt dit aange-moedigd door het gemeentebestuur door middel van gratis bustickets die geldig zijn op oudejaarsavond en nieuwjaarsdag. De laatste jaren zetten jongeren zich ook in om feestgangers vrijwillig met hun eigen auto naar huis te brengen. Deze actie gaat uit van de Responsible Young Drivers.

Andere landen

- In Brazilië vieren veel mensen deze avond op het strand, meestal geheel gekleed in wit om hun goede intenties voor het nieuwe jaar uit te drukken. Velen gooien rozen en andere bloemen in de golven als offer aan de Afro-Braziliaanse zeegodin Iemanjá.
- In Spanje en Argentinië eet men om middernacht op de slagen van de klok twaalf druiven.

Kerst en oud & nieuw bij een banketbakkerij

Na de drukke Sinterklaastijd volgde kerst. De voorbereidingstijd daarvoor was wat minder lang. De laatste dagen leken op die voor Sinterklaas. Hoewel veel minder moest er toch wel het één en ander ingepakt worden. De nacht er voor werden de kerstkransen gebakken en opgemaakt. Heel in het begin werd er in de spijs ook kersen gedaan. Later niet meer, wel werden de staven en kransen versierd met bigarreaux (gekonfijte kers) en oranjesnippers. Dat stond fantastisch, over het opleggen zullen we het maar niet hebben. Ik heb het gevoel dat mijn handen nog pikken van de stroop die daaraan zat. Op de dag voor kerst moest bijna alles weer bezorgd worden. Dus weer de hele dag op de fiets en weer was je afhankelijk van de weergoden. Vooral in de jaren veertig en vijftig en begin jaren zestig werd er heel veel bezorgd. In het begin per fiets later per auto. Enkele mensen, waaronder mijn broer en ik reden de hele dag rond met één of meer kisten onder de arm met daarin de bestellingen. Het weer was erg belangrijk op die dag. We hebben in de loop der jaren alle soorten weer meegemaakt, wind, veel wind, veel regen en soms sneeuw en gladheid. Plastickleding was er in het begin nog niet. Daarom moesten we ons bij slecht weer wel eens een paar keer omkleden want de gewone regenjassen waren niet altijd voldoende waterdicht.

Wat het bezorgen met kerst lastig maakte waren de puddingen. Die werden aan het eind van de dag klaargemaakt voor bezorging en die moest je dan nog wegbrengen. Een pudding op een schaal opgespoten met slagroom, belegd met versieringen en sommige dan in het midden nog

opgevuld met saus moest je in een kist onder de arm op de fiets onbeschadigd bij de klant zien te krijgen. Meestal lukte dat wel. Daarnaast had je veel verlovings op Tweede Kerstdag. Dus werden de "petit fours", kleine gebakjes, de dag voor kerst op het laatst gemaakt en als laatste weggebracht. De meeste mensen hadden wel een koele kelder. Ik herinner me nog een keer dat ik met de laatste bestelling o.a. "petit fours" op weg was. Het had licht gesneeuwd en het was wat glad. Op de Emmerikseweg ging ik met fiets en al onderuit in of op de tramrails. Hoewel de schade beperkt bleef moest ik er mee terug en kon vader weer aan de slag. Waarna ik er weer mee op weg ging. Nu gelukkig zonder problemen. Op deze dag was je meestal later klaar dan met Sinterklaas. Last but not least volgde de oudejaarsdag. Dat vond ik de minst leuke. Er werden veel dingen in de frituur gebakken en die "geur" verspreidde zich door het hele huis. Indrukwekkend was de sortering artikelen die gemaakt werden. Dat varieerde van diverse soorten beignets, appelflappen, appelbollen en sneeuwballen naar bitterballen en croquetten, pasteitjes, ragoutbroodjes, nierbroodjes, Vol au Vents, hambroodjes en saucijzen.

Trouwe klanten

Er was één familie die van oudsher al bij opa en oma Kreijenbroek brooddeeg-saucijzen bestelde. De meesten van dat gezin waren naar elders verhuisd maar bestelden ze nog ieder jaar. Aanvankelijk maakte opa Kreijenbroek ze nog. Ik zie hem nog bezig met een ouderwetse rolstok de plakjes brooddeeg uitrollen om daarin de gehaktrolletjes te vouwen.

Later maakten vader of mijn broer deze toch wel erg lekkere saucijzen. Ze werden per post-of spoorexpressie verstuurd. Natuurlijk moest er ook nu veel bezorgd worden. De kunst was om alles voor half zeven bij de klanten te hebben. Zo niet dan had je goed pech. Om zeven uur begon de oudejaarsavonddienst in de kerk. Heel veel mensen, ook mensen die er anders bijna niet kwamen, gingen op die avond "ter kerke" en dus trof je ze niet meer thuis. In dat geval moest je na half negen het restant wegbrengen. Maar daarmee zat het karwei er nog niet op. Veel mensen lieten laat op de avond nog croquetten, bitterballen, ragoutbroodjes, pasteitjes saucijzen en dergelijke warm bezorgen. Dan kon je laat op de avond weer bij de warme kachel vandaan om met een vuurtrommel, die verwarmd werd door gloeiende briketten, op pad te gaan. Het is wel eens gebeurd dat ik om twaalf uur nog ergens achter op de Deventerweg zat, terugfietsend van de laatste warme bestelling. Maar met die vuurtrommels kon je ook spelen als het hard waaide en je er tegenin moest fietsen trok je de vuurlade er iets uit, je kreeg dan een hele vonkenregen achter je aan. Gelukkig besloten vader en moeder op een gegeven ogenblik dat de laatste bestelling niet meer na elf uur bezorgd kon worden. Het zijn decemberherinneringen die soms aan het eind van een jaar weer wakker worden. Er worden weinig bestellingen meer rondgebracht zeker niet met vuurtrommels. De Sint Nicolaastafel is met de firma uitgestorven en kersjes en oranjesnippers op de kerststaven zie je ook bijna niet meer. Als ik roombeignets wil hebben zal ik ze zelf moeten bakken. Ik wens u een goede en een smaakvolle decembermaand. Jan Kreijenbroek

Bron: www.eenwagenvolverhalen.nl

NIEUWJAARSWENSEN 2026

*Wij wensen jullie een jaar als het alfabet
Met alle letters van A tot Z.
Van Arbeid, Blijheid, Creativiteit
Tot Zon, Zegen en Zaligheid.
Prettige feestdagen!*

*Ik wens je het komende jaar
veel vreugde en zonneschijn
zodat je elke dag opnieuw
tevreden en gelukkig kunt zijn*

*Denk iets goeds en denk iets lekkers,
denk iets gekks of nog iets gekkers,
denk iets aardigs, denk iets liefs,
maar hoe dan ook, iets positiefs!
Veel geluk en een goede gezondheid in 2026!*

Gelukkig nieuwjaar!

Bron: www.1001gedichten.nl

Beste allemaal,

Ook vanaf mijn computer weer een stukje geschreven. Wat zal ik eens schrijven denk ik eerst, want zoals velen weten was en ben ik minder aanwezig in verband met een blessure aan mijn been. Maar dan denk ik nou er is toch genoeg te vertellen. Want hoe gezellig was het "Oktoberfest" bijvoorbeeld. Dit jaar in een aangepaste vorm in de middag gehouden. Afsluitend met een broodje worst als avondsnoek. Maar een feestje was het. De "Börchlander Musikanten Borculo" wisten precies de goede noot te raken...en vele handen gingen de lucht in. Er waren vele lachende, genietende gezichten te zien. De geweldige museum middag met als thema M&M's en een tafel vol met meer dan 120 eierdopjes. Wat kan een mens toch bijzondere dingen verzamelen. Geweldig hoeveel mensen er even een bezoekje kwamen brengen die middag. En zo ook over hun eigen hobby's of over hobby's van bekenden vertelden. Verzamelingen van kippen, stickers, varkens, postzegels, blikken, munten en zelfs een verhaal over...een verzameling theelepeltjes kwam mij ter ore. Een plek van ontmoeten en gezelligheid. Dus ook volgend jaar zal ik weer een verzameling "opsnorren" en in de vorm van museum presenteren. Want ontmoeten en verhalen ophalen..... Ja, dat is geweldig en waardevol. Op 't Talma kwam als een van de activiteiten Wilma van der Wal een driegangenmenu koken. En ja....dan is het uiteraard smullen geblazen. Het voordeel voor de collega's op de werkvloer die avond...zij hoeven niet te koken voor een keer. Het toetje zag er zo mooi uit dat ik er even een fotootje van heb geschoten.

En wat geweldig dat er weer een vrijwilligster was die wel wilde helpen, zodat alles vlotjes doorliep. Geweldig toch dat je samen van een dagelijks moment een bijzonder moment kan maken. Dat waren zomaar een paar momentjes..... En u heeft het vast gemerkt dat er afgelopen tijd minder avond activiteiten georganiseerd waren. En het "Oktoberfest" licht aangepast was. et heeft eerlijk gezegd meerdere redenen. De eerste reden is dat we signalen door kregen dat voor vele mensen de avond activiteiten toch te vermoeiend zijn en te veel inspanning kosten. En daarom 's avonds niet komen, of nadien er hinder van ervaren dat ze toch zijn gegaan. Ten tweede is het een gegeven dat de personele bezetting in de avond soms ook zo minimaal is dat het ook voor het personeel niet haalbaar is om alles goed te structuren op zo'n avond. Heel concreet betekende het soms dat er in de middag soms zo 30 à 40 meer mensen aanwezig waren dan in de avond. Daarom heb ik in het activiteiten programma van voorjaar 2026 de ontspanningsactiviteiten op de middagen gepland. Met de hoop dat u dan toch allen kunt blijven komen. Want wat is een ontspanningsactiviteit met een halfvolle zaal...Juist, half zo gezellig! Maar eerst maken we samen dit jaar nog tot een goed eind! Er komen nog weer mooie momenten aan... Dus laten we samen genieten van het mooie aanbod en elkaar in een volle zaal!

Vriendelijke groet,
Jolanda Stegeman
welzijnsmedewerkster

Voorjaarsrooster activiteiten 2026 De Hoge Weide

Januari

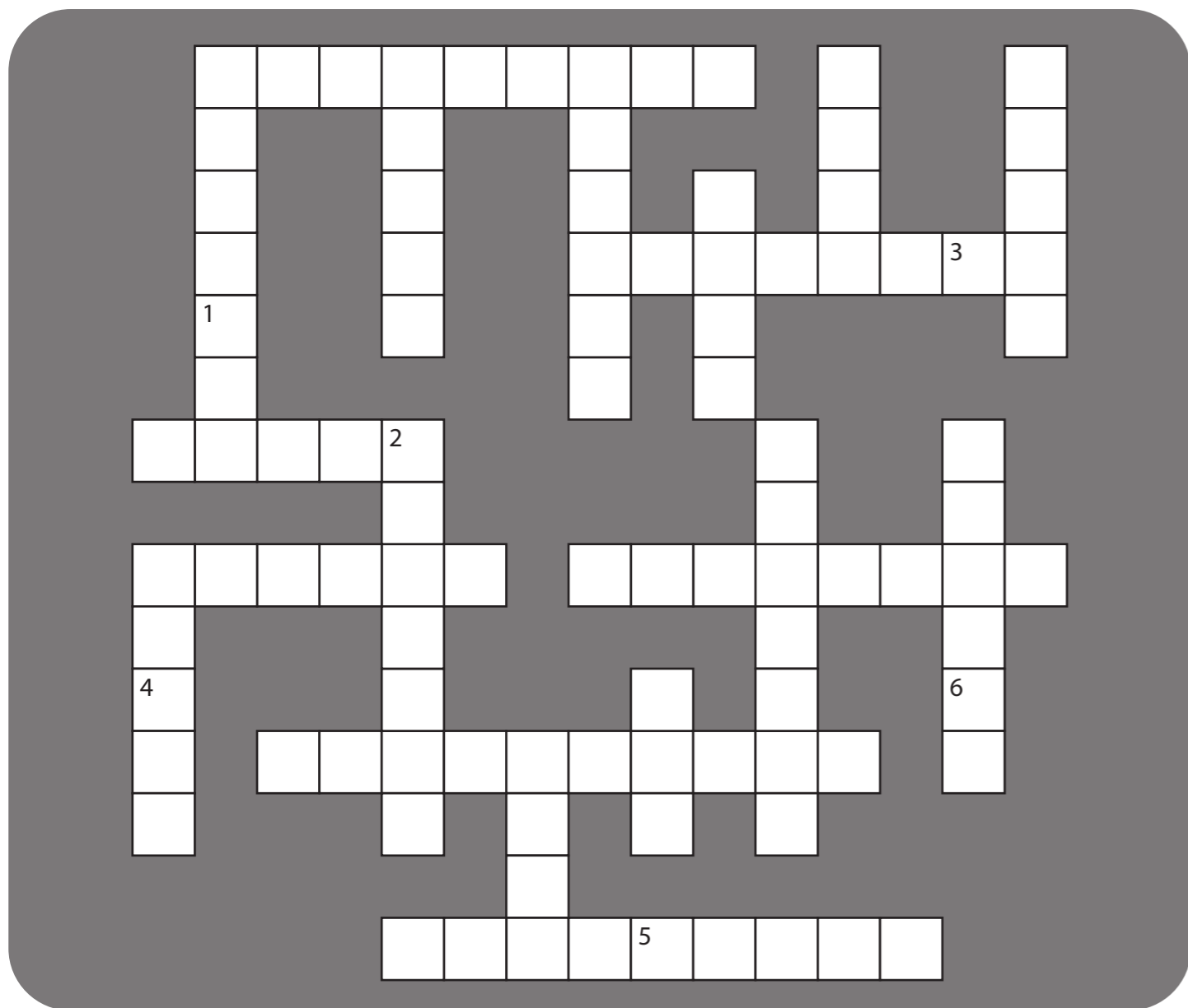
Donderdag 8 januari	Ontspanningsmiddag: Koor Songs4all	Grand Café	14.30-16.00 uur
Dinsdag 13 januari	Bingo	Grand Café	14.30-16.00 uur
Donderdag 22 januari	Ontspanningsmiddag: Hans Roerdink	Grand Café	14.30-16.00 uur
Donderdag 29 januari	Bloemverkoop Gerrie Knol	Grand Café	14.00-16.00 uur

Februari

Donderdag 5 februari	Ontspanningsmiddag: Gewoon Hollands	Grand Café	14.30-16.00 uur
Dinsdag 10 februari	Bingo	Grand Café	14.30-16.00 uur
Donderdag 12 februari	Klassieke muziek Rien	Grand Café	15.00-16.00 uur
Donderdag 19 februari	Bloemverkoop Gerrie Knol	Grand Café	14.00-16.00 uur
Donderdag 26 februari	Museummiddag Thema: Nader bekend	De Wenge	14.00-16.00 uur

Legpuzzel

Vul alle woorden in de puzzel in. Er staat steeds bij hoeveel letters een woord heeft. Begin met de enkele woorden. De ij is één vakje.

3 LETTERS

blij

4 LETTERS

lief
boek
hond

5 LETTERS

feest
snoep
taart
delen

6 LETTERS

lachen
dansen
vriend

7 LETTERS

kletsen
plezier
zwemmen

8 LETTERS

huisdier
vriendin

9 LETTERS

knuffelen
tikkertje

10 LETTERS

voetballen

In de herfst Weidewijzer stond een filippine. Het was geen makkelijke puzzel maar wij hebben gelukkig veel goede antwoorden mogen ontvangen.

**Het juiste antwoord waren twee woorden:
Alles Goed**

De winnaar van de vorige prijspuzzel is:

**Mevr. R. Boeijink-Ribbers
Afdeling Enk**

Gefeliciteerd! U mag uw prijs afhalen bij Organisatiebureau 't Punt.

U ziet dat er in deze Weidewijzer weer een nieuwe prijspuzzel staat. Dit keer een kruiswoordpuzzel

Veel puzzel plezier!

Vóór 1 februari inleveren bij Het BackOffice.
(kantoorruimte richting de achteruitgang)

Oplossing prijspuzzel wintereditie 2025:

Oplossing

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

Naam:

Afdeling:

DE STILLE PRACHT VAN DE WINTER

Over hoe de natuur rust neemt, maar nooit écht stilstaat

De winter is een bijzonder seizoen. Voor veel mensen is het een tijd van warmte binnenshuis; een kop thee, een dekentje, misschien een puzzel of een goed boek. Buiten lijkt het leven tot stilstand te komen. De bomen staan kaal, de bloemen zijn verdwenen en het gras is bevroren. Toch is dat maar schijn: de natuur is nog altijd volop in beweging, alleen op een rustigere toon.

De natuur in ruststand

De winter is voor veel dieren en planten een periode van rust en overleven. Egels en vleermuizen houden hun winterslaap, goed verscholen in een holletje of op een beschutte plek. Hun lichaamstemperatuur daalt, hun hartslag vertraagt en ze gebruiken bijna geen energie meer. Zo komen ze de koude maanden door zonder voedsel te zoeken.

Andere dieren, zoals eekhoorns, blijven wel wakker, maar hebben in de herfst een slimme voorbereiding getroffen. Ze hebben eikels en nootjes verzameld en verstopt op allerlei plekken. Toch vergeten ze vaak waar ze die allemaal hebben begraven. En dat is maar goed ook, want uit die vergeten nootjes groeien in het voorjaar soms nieuwe boompjes. Zo helpen eekhoorns, zonder het te weten, mee aan het planten van nieuwe bossen!

Vogels: reizigers en blijvers

Niet alleen mensen trekken graag naar warmere oorden. Veel vogels doen dat ook. Denk aan de zwaluwen, die in de herfst richting Afrika vliegen. Maar wist u dat er in de winter ook nieuwe vogels naar ons toe komen?

Vanuit Scandinavië en Rusland komen wintergasten zoals de kramsvogel, koperwiek en de barmsijs naar Nederland. Ze zoeken hier beschutting en voedsel. Vooral in tuinen met bessenstruiken en vetbollen is het een drukte van belang. Ook roodborstjes laten zich vaak zien, maar let op: het roodborstje dat u in de winter in uw tuin ziet, is waarschijnlijk niet dezelfde als die van de zomer, onze "eigen" roodborstjes trekken namelijk naar Zuid-Europa, en hun noordelijke soortgenoten nemen hun plaats hier in.

De slimme trucjes van planten en bomen

Planten lijken dood in de winter, maar dat is bedrog. De meeste vaste planten trekken zich terug in hun wortels, diep onder de grond, waar het niet bevriest. Zodra de dagen weer langer worden, schieten ze opnieuw omhoog. Bomen hebben ook hun eigen wintertrucs. In de herfst laten ze hun bladeren vallen om waterverlies te voorkomen. Hun sapstroom vertraagt, waardoor ze beter tegen de kou kunnen. Sommige bomen, zoals de berk en de den, zijn zelfs een beetje "antivries", hun cellen bevatten stoffen die bevroering helpen voorkomen.

Leven onder de sneeuw

Sneeuw is niet alleen mooi om te zien, het is ook nuttig. Een dikke laag sneeuw werkt als een deken: ze houdt de warmte vast in de grond en beschermt planten en kleine dieren tegen de vrieskou. Onder het witte tapijt is het vaak een paar graden warmer dan erboven! En wie goed kijkt, kan in de sneeuw veel ontdekken. Sporen van een konijn, een vogel of misschien een vos vertellen verhalen van het nachtelijke leven dat zich afspeelt terwijl wij binnen zitten bij de kachel.

De charme van een winterwandeling

Er is weinig zo verfrissend als een wandeling in de winter. De lucht is helder en fris, en het zachte winterlicht maakt alles een beetje sprookjesachtig. Het gekraak van rijp onder je schoenen, het gefluit van een merel die alvast oefent voor het voorjaar - de winter biedt stilte én schoonheid.

Tip: neem eens een stukje broodkruim of wat ongezouten pinda's mee voor de vogels, en u zult zien hoe dankbaar ze zijn. Vogels verbruiken veel energie om warm te blijven, en een klein beetje extra voedsel kan echt verschil maken.

Winterse weetjes

- Een roodborstje verdedigt zijn winterterritorium fel; soms zelfs tegen zijn eigen spiegelbeeld!
- In de winter is de lucht vaak helderder, waardoor sterren beter zichtbaar zijn. Op koude, windstille avonden kunt u de sterrenpracht beter zien dan in de zomer.
- Sommige bomen, zoals de els en de hazelaar, beginnen al in januari met het vormen van hun katjes: de eerste tekenen van de lente!
- De spreekwolk, die in de zomer in groepjes rondscharrelt, vormt in de winter enorme zwermen die prachtige patronen in de lucht maken. Dat heet een spreekwolk of murmuratie.

Tot slot: rust en belofte

De winter lijkt misschien een slapend seizoen, maar in werkelijkheid bereidt de natuur zich voor op een nieuw begin. Onder de grond, in de knoppen en in de nesten, ligt het leven klaar om te ontwaken zodra de zon weer wat hoger klimt. Dus ook al is het koud en stil, de winter is vol leven, warmte en belofte. Trek eens een dikke jas aan, stap naar buiten, en luister naar het zachte fluisteren van de natuur die even rust neemt... maar nooit helemaal stilvalt.

Zorg van nu en morgen

Samen in gesprek over Zorg en Zeggenschap

De Centrale Cliëntenraad (CCR) organiseerde op 29 oktober weer een Ontmoetingsdag Medezeggenschap. Het thema van deze dag was "Zorg van nu en morgen – Samen in gesprek over Zorg en Zeggenschap". Een dag waarop leden van cliëntenraden met elkaar en met gastsprekers in gesprek gingen over de toekomst van de zorg. De CCR kijkt terug op een waardevolle dag met mooie ontmoetingen, open gesprekken en nieuwe ideeën.

Anders Doen - De ondersteuningscirkel in de praktijk

De ochtend stond in het teken van "Anders Doen!", want de zorg verandert. De deelnemers werden door mevrouw Veerbeek, regiomanager bij Marga Klompé en mevrouw Driezes, adviseur kwaliteit/projectmedewerker Willebrordhof bij Marga Klompé, meegenomen in de veranderingen

binnen de zorg. Deze veranderingen vragen veel van de medewerkers, cliënten, bewoners en hun naasten. Het is belangrijk om anders te gaan werken met als doel dat iedereen, nu en in de toekomst, de zorg krijgt die bij hem of haar past. Aan de hand van het Generiek Kompas en de ondersteuningscirkel werd uitgelegd hoe de zorg aansluit bij de wensen, mogelijkheden en leefstijl van de cliënt en bewoner. Tijdens het interactieve deel van de ochtend kwam steeds hetzelfde terug: het belang van het goede gesprek tussen bewoner, naaste en zorgmedewerker. Tijdens de paneldiscussie Time to Talk! deelden cliëntenraadsleden ervaringen uit de praktijk. Ze spraken over eigen regie, verantwoordelijkheid, vertrouwen en het zoeken naar balans tussen zorg geven en ruimte laten. Want ook al verandert de manier waarop zorg wordt georganiseerd, het gaat altijd om mensen die samen zoeken naar wat past.

Samen werken aan de toekomst

In de middag stond de blik op de toekomst centraal. De heer Meulenberg, lid raad van bestuur, lichtte de koers van Marga Klompé toe en hoe hieraan wordt gewerkt. Hieruit blijkt hoe belangrijk samenwerking is met cliënten, bewoners, naasten, medewerkers en vrijwilligers maar daarnaast ook met gemeenten, woningcorporaties en andere netwerkpartners. Daarna gingen de aanwezigen in kleine groepen aan de slag. Aan de hand van drie vragen bespraken zij waarom ze lid zijn van de cliëntenraad, welke thema's ze belangrijk vinden en hoe zij graag betrokken worden bij plannen en besluiten. De gesprekken leverden waardevolle inzichten op. Thema's als communicatie, betrokkenheid en het welzijn van de cliënten en bewoners kwamen veelvuldig voorbij.

In gesprek blijven

Tijdens de informele afsluiting klonk waardering voor de open sfeer en de betrokkenheid van iedereen. De ontmoetingsdag liet opnieuw zien hoe waardevol het is om samen in gesprek te zijn. Door ervaringen te delen, elkaar te inspireren en samen te leren, bouwen we stap voor stap aan een zorg van nu en morgen waarin de stem van de cliënt gehoord wordt.

Wilt u meer weten over het werk van de cliëntenraad of van de centrale cliëntenraad? Of wilt u een keer vrijblijvend aansluiten als toehoorder? Mail of bel gerust naar het Bureau Ondersteuning Cliëntenraden.

Mail: seccr.clientenraden@szmk.nl

Tel: 06 13 11 44 17

Een vriendelijk woord verwarmt drie wintermaanden

De winter heeft zijn intrede weer gedaan: lange, koude avonden, korte dagen, en het ritmische tikken van regen tegen de ramen. Het is die tijd van het jaar waarin de behoefte aan warmte en licht sterker voelt dan ooit. We verlangen naar gezelligheid, naar de knusheid van binnen en naar de lichtjes die het duister verdrijven. Maar winter betekent niet alleen kou van buiten; voor velen is het ook een tijd waarin eenzaamheid en stilte zich sterker laten voelen.

In zulke tijden kan het makkelijk gebeuren dat we onszelf verliezen in de schemering van de winter. De dagen lijken eindeloos, vooral als we meer tijd binnenshuis doorbrengen en elkaar minder opzoeken. Juist dan is het belangrijker dan ooit om verbinding te zoeken.

Ik kwam een Japans spreekwoord tegen dat me raakte: 'Een vriendelijk woord verwarmt drie wintermaanden.' Wat betekent dat eigenlijk? Voor mij gaat het om de kleine gebaren die het verschil maken in iemands dag.

Het klinkt misschien simpel – en dat is het ook: in de eenvoud ligt juist de kracht. Een vriendelijk woord hoeft niet groot te zijn. Het kan zo simpel zijn als een glimlach, een vraag hoe het gaat, een kort gesprek over een herinnering, of gewoon even de ruimte geven zodat iemand zich gehoord voelt. Soms weten we niet eens wat onze woorden of daden voor een ander betekenen.

Een oud klasgenoot vertelde me jaren geleden dat ik haar eens een fijne avond had gewenst, net nadat we het klaslokaal verlieten. Op dat moment kon ik me de avond niet goed herinneren, maar zij

zei: 'Je noemde mijn naam en wenste me een fijne avond, precies op de dag dat ik me afvroeg of ik wel onderdeel uitmaakte van de klas.' Het raakte me dat zulke eenvoudige woorden zoveel voor haar betekenden. Die woorden waren niet zomaar een wens, maar gaven haar het gevoel van gezien en gehoord worden, en het besef dat er iemand aan haar dacht.

In de winter trekken we ons vaak terug in onze warme bubbel. Toch zie ik hierin een uitnodiging om stil te staan bij de mensen om ons heen. De kou buiten hoeft niet te betekenen dat we ons ook emotioneel moeten afsluiten. Integendeel, dit is het seizoen waarin we elkaar harder nodig hebben dan ooit.

Vriendelijke woorden kunnen de afstand verkleinen, zorgen wegnemen en de warmte en verbondenheid brengen die we soms zo nodig hebben.

Laten we deze winter niet alleen de kachel op de hoogste stand zetten, maar ook warmte verspreiden door de kleine dingen die we voor elkaar kunnen doen. Laten we de kracht van een glimlach, een vraag, of een vriendelijk woord verspreiden als een vuur. Want wie weet hoe lang iemand zich kan verwarmen aan zo'n ogenschijnlijk klein gebaar.

Met een hartelijke groet namens de vakgroep geestelijke verzorging,

Naomi Bruil – Pontier

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment